

Vnímání – vidíme se, slyšíme se?

Příběh Filipa:

„Ahoj, já jsem mozek. Filipův mozek, abyste věděli. Momentálně jsem trochu potlučený, protože když můj majitel narazil hlavou do stromu, dostal jsem pořádnou pecku. Ještě že nosí helmu. Jinak bych mohl dopadnout daleko hůř. A teď mě omluvte. Musím honem zkontrolovat, jestli se nic nestalo Filipovu tělu. A jak tu kontrolu provedu? Pomocí vnímání.

Vnímání je způsob, kterým my, mozky přijímáme informace – zjišťujeme, co se děje kolem nás a taky uvnitř těla. Neděláme to samy – pomáhá nám pět pomocníků, jimž říkáme smysly:

Zrak – očima rozeznáváme světlo a tmu, barvy, tvary a prostor. Pro člověka je to nejdůležitější smysl, u zvířat je tomu však často jinak. Některá vnímají svět převážně čichem, jiná zase sluchem.

Sluch – ušima vnímáme zvuky a hlavně řeč.

Čich – to, co cítíme, se nám buď líbí, nebo ne. Líbivým čichovým vjemům říkáme vůně a těm, které nám nevoní, zápach.

Chut' – chuťové pohárky sídlí na jazyku. Dokážeme rozlišit chuť sladkou, slanou, kyselou a hořkou.

Hmat – v kůži na povrchu celého těla máme několik druhů speciálních buněk pro vnímání tepla, zimy a tlaku.

Někdy nás ale smysly dokážou pořádně zmást! Oko pošle do mozku prostřednictvím nervu obrázek, jenže mozek si ho vyloží jinak – víš, jakým termínem označujeme tento jev?

Pojmenuj tento první jev, napiš na papírek a společně s druhým pojmem odnes do košíčku.

Někdy zase vnímáme něco jako opravdové to, co ve skutečnosti neexistuje + tento jev se také často objevuje jako součást psychických poruch anebo třeba se objevuje při užívání drog.

Umiš pojmenovat tento druhý jev – napiš na papírek a odnes. Snaž se popřemýšlet a pokud si nejsi jistý(á), tak to aspoň natipuj – díky ☺☺☺.

Text: Jak to chodí v lidské hlavě – Psychologie pro děti, Petra Štarková, Portál 2016, vydání první, str. 10